A°. 1840. N°. 23.

VRIJDAG, DEN 20sten MAART.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 19 Maart 1840.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, dd. 16 dezer maand, No 391 | 379. is aan den Heer J. D. DE MEINERTZHAGEN, Lid van het Geregtshof te *Suriname* buitenlandsch verlof voor den tijd van *een jaar* verleend geworden, en is de Heer Mr. A. KIKKERT SCHOTBORGH gedurende deszelfs afwezigheid geassumeerd als *Lid ad hoc* van het Geregtshof, om zoo dikwijls een onvoldoend getal Leden dit noodig zal maken, als zoodanig zitting te nemen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Burgerlijke Stand.

PARAMARIBO, den 19 Maart 1840.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: PIETER DE VRIES, Sergeant bij het 1e Bataillon Veld-Artillerie alhier, met CLARA WILHELMINA BURGER.

En

JOHAN HEINRICH CHRISTOPH WOLFF, Korporaal bij het Bataillon Jagers No. 27 alhier, met CORNELIA SNEL, Weduwe van den Sergeant der Artillerie JAN JOSEPH MAES.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

De Buiging-Kamer.

Een zeker engelsch dwingeland,
Een man van oordeel en verstand,
(Nu! dit kon niet wel anders wezen,
Want hij had magt, en deed zich vrezen,)
Had aan zijn huis een strenge wet
Op 't nedrig buigen ingezet;
Ja hij besloot, naar 't oud vertellen,
Een nieuwe Regtbank in te stellen,
Die, met geen' fraaijen naam verbloemd,
De *Buiging-Kamer* werd genoemd.
Aan wijze mannen, hoog van jaren,
In 't rugggenkrommen lang ervaren,
Daardoor geraakt tot eere en gunst,
En reeds Professors in de kunst,
Werd hier het Regters-ambt beschoren,
Hij, die tot preses was verkoren;
Was reeds zoo buigzaam van voorheen,
Dat wel zijn lijf een' hoepel scheen,
Degene, die, als hovelingen,
In 's mans gunst zich wilden dwingen,
Bevonden zich vooraf verpligt,
Dat hunne kunst hier werd verrigt.
Slechts hij die buigzaam was van leden
Mogt deze kamer binnen treden,
En werd, tot oefening van 't bedrijf,
Geheel ontkleed aan 't bovenlijf,
Waarna de President en Raden,
Gedost in hunne pligtgewaden,
Zijn' rug bevoelden naar hunn' zin,
En zijne lend'nen voorts niet min':
Wanneer nu werd door hen geoordeeld,
Dat hij met slapheid was bevoordeeld,
Werd hij, opdat zulks wierd vermeêrd,
Met traan of olie ingesmeerd.
Nu moest hij aan het buiging maken,
Al mogten rug en ribben kraken:
Wie zich het laagst te krommen wist,
Zoo dat hij driemaal, ongetwist,
Den voet des Presidents kon wrijven,
Met zijnen neus, doch staande blijven,
Werd, met veel ophef, lof en praal,
Beschreven in 't proces-verbaal;
Daarna werd hij, naar zijn behagen,
Den grooten dwing'land voorgedragen,
Voor wien de buiger wederom
Zich toonen moest als waarlijk krom.
Na deze proeven van zijn gaven,
Werd hij van all' de hoofsche Slaven,
Wier kromme rug hem hulde bood,
Het nommer één, en was nu groot.

(*Ingezonden.*)

Mengelingen.

De drie Gaauwdieven van Tiundaland.

(VERVOLG EN SLOT VAN No. 22.)

»Ofschoon 't al den schijn heeft, dat gij van 's mans onkunde ten aanzien onzer landswetten misbruik hebt gemaakt, en hem op eene sluwe wijze in den strikt hebt gelokt; zoo kan ik er toch niet omheen, u de bedoelde goederen als eigendom toe te kennen, en hem zijne smaadreden jegens u ten strengste te verbieden, wanneer 't zich inderdaad heeft toegedragen, zóo als gij zegt."

»Ik ontken niet," antwoordde Holgersohn, dat ik den termijn, die voor de overname der goederen bepaald was, heb laten verloopen; doch ik had in 't geheel geen' termijn meer in acht te nemen, met dien man, die van zijn eigendom voor altoos had afgezien, daar hij, reeds in den morgen van dien dag, had opgehouden een vrij man te zijn."

»Wat," riep Hagbarth. »ik geen vrij man?"

»Zoo als ik u bewijzen zal," ging Erich bedaard voort. »Onze overeenkomst was, dat ge mij, voor mijne scheepslading, alles eigendom zoudt overleveren. Alles, niets uitgezonderd, en u zelven dus mêe gerekend, daar ge u op dat oogenblik eveneens in huis bevondt."

»Werp nu een oog in dit boek, en gij zult zien, dat uw naam aan de lijst der goederen van uw huis niet ontbreekt." Zoo sprekende, toonde hij Hagbarth zijn zakboek, waarin, onder aan de lijst, zijn naam werkelijk geschreven stond. Hagbarth's neus werd hier wel eens zoo spits, naar 't scheen, en hij zelf zoo beteuterd, dat hij geen woord kon uitbrengen.

Knud zag Erich Holgersohn met verbazing aan, en sprak vervolgens: »het is zoo als gij zegt: de goederen van Hagbarth zijn de uwe, zoo als hij zelf uw slaaf is. Gij, daarentegen," zoo ging hij voort, zich tot Hagbarth keerende, »gij zijt van eene valsche aanklagt overtuigd, en zult er uwe straf voor ontvangen."

Nu trad Sven voor de balie, en sprak tot Holgersohn: »al mogt het uwe sluwheid ook gelukt zijn, in 't proces met mijn' broeder Hagbarth de overwinning te behalen, *mijne* aanklagt zult gij althans niet wederleggen."

»Spreek dan," beval de Regter.

»Zie dezen met goud gestikten gordel en dezen dolk, met juweelen bezet," sprak hij, zich hierop tot den Regter keeren, »beiden waren sedert jaren in mijn bezit, toen ze mij eens in Frankrijk door dien man werden ontroofd. Toevallig vond ik hem hier op 't strand, herkende oogenblikkelijk mijn eigendom, en nam 't hem weder af."

»Wat heeft de beklaagde hierop te antwoorden?" vroeg Knud.

»Het is zoo als Sven zegt," hernam deze, met kalmte.

Sven vertrouwde ter naauwernood zijne ooren, toen hij die bekentenis hoorde.

»Gij erkent alzoo," vroeg Knud, »dat gij hem gordel en dolk in Frankrijk hebt afgenomen?"

»Ik spreek het niet tegen," antwoordde Erich Holgersohn: »ik deed destijds, voor handelszaken, een reisje met mijn' jongeren broeder, toen deze in Frankrijk het ongeluk had door een' sluipmoordenaar om 't leven te worden gebragt."

»Ik vervolgde den moordenaar, haalde hem op de vlugt in, en ontrukte hem dezen gordel en dien dolk. Hij zelf echter ontsnapte."

»Gij ziet dus, dat deze man, daar hij zich als eigenaar van beiden erkent, zich daardoor ook te gelijk schuldig verklaart aan den sluipmoord, aan mijnen broeder gepleegd; en de geregte straf voor zijn misdrijf, mag hij dus niet ontgaan.

Knud zag Erich Holgersohn nog verbaasder aan dan straks; terwijl een doodelijk bleek Sven's gelaat overdekte. Nu sprak Knud: »het is bewezen, dat Sven schuldig is aan moord: hij zal voor zijn misdrijf boeten."

»Doch nu moeten wij den derden klager nog hooren."

Thans trad Trolle met schijnbare vrijmoedigheid voor de balie, doch een geoefend oog kon 't hem duidelijk genoeg aanzien, dat hij zich weinig goeds meer van de zaak voorspelde. Evenwel, hij vermande zich, en sprak tot den Regter: » deze man, dien ik te Pamsoe als een éénoogige leerde kennen,, ontstal mij door tooverij mijn regter oog, dat ik sedert heb moeten missen. Beschouw hem slechts van nabij," zoo ging hij voort, »en gij zult zien, dat hij een bruin en een blaauw oog heeft. Dat bruine is het mijne."

Knud keerde zich tot Erich Holgersohn, schudde bedenkelijk het hoofd, en vroeg: » wat hebt ge hierop te antwoorden?"

Erich Holgersohn hernam, »ik kan wel is waar, onder eede verklaren, dat deze man even min de waarheid spreekt als de vorige deden; doch ik wil door een overtuigend bewijs zijne aanklagt wederleggen. Men neme mij het oog, hetwelk die man het zijne noemt uit het hoofd, en doe hem eveneens met het oog, dat hij nog bezit, en legge dan beide in de schaal. Is 't nu, dat mijn oog hem werkelijk vroeger toebehoorde, zoo zal het even veel wegen als het zijne; mogt het hem daarentegen niet hebben toebehoord, dan zal er in 't gewigt der beide oogen eenig onderscheid zijn. Laat men er alzoo de proef van nemen; ik hoop niet, dat mijn aanklager zich er tegen verzetten en daardoor zijne schuld aan den dag leggen zal.

Doch Trolle was er volstrekt niet toe te bewegen, om zich het oog uit het hoofd te laten nemen, daar hij zijn gezigt niet ten eenemaal verliezen wilde.

Na nam Knud weder het woord, en sprak: » ik zie, dat ge u aan die proef niet wilt onderwerpen, wijl gij begrijpt, dat u bedrog door 't ongelijk gewigt der oogen aan den dag zou komen; doch gij zult den arm der geregtigheid even min ontgaan als uwe twee schelmsche broeders."

Na deze woorden nam Knud, zacht fluisterend, het gevoelen der andere Raden in, waarop hij de volgende uitspraak deed: »het Geregt van Tiundaland, geroepen om de onschuld te beschermen en het misdrijf te straffen, veroordeelt Hagbarth, zoo ook Sven en Trolle, als overtuigd van bedrog en valsche aanklagte, tot de galeijen hun leven lang; hunne goederen worden verklaard het eigendom van den door hen mishandelden Zweed, die er bezit van zal nemen, en vreedzaam zijnen weg mag gaan."

Na het uitspreken van dat vonnis, werd de zitting opgeheven. Hagbart, Sven en Trolle werden gebonden en gevankelijk weggevoerd.

Erich Holgersohn, wiens onschuld door gansch Tiundaland bekend werd, meende zijner redster, de schoone Gytha, geen grooter bewijs van dankbaarheid te kunnen geven, dan door zijne thans verkregen rijkdommen met haar te deelen. Hij vroeg dus om hare hand bij den ouden Knud, die ze hem, nadat hij de genegenheid zijner dochter had geraadpleegd, gaarne toestond,

Toen nu Erich Holgersohn zijn huwelijk met Gytha voltrokken had, verliet hij 't land, waar hem zoo vele gevaren bedreigd hadden, en keerde, aan de zijde eener jonge, beminnelijke gade, en met schatten gezegend, naar zijn vaderland terug,

---

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 16den dezer, de Nd. Am. Brik *Creole*, Kapt. F. Nickerson, van Boston, hebbende 23 dagen reis; Passagiers: de Heeren J. W. Fuchs en J. Robertson.

UITGEKLAARD.

Den 14den, het Schip *Phœnix*, Kapt. Jacob Job Gorter, lading: 46 vaten en 1981 balen heele Koffij, 3 vaten- en 328 balen gebroken dito en 12 balen schoone Katoen.

Den 16den, het Schip *Alcyon*, Kapt. J. M. Jansen, lading: 210 vaten Suiker, 9 balen heele Koffij, 32 balen schoone- en 3 dito vuile Katoen en 1170 pond oud Koper; Passagier: de Minderjarige David Mozes Kanteman.

Idem, het Schip *Adolf Frederik*, Kapt. G. Zwanenburg, lading: 265 vaten Suiker, 20 balen schoone Katoen, 2 kisten Manufacturen en 13 vaten Rum. — Allen naar Amsterdam.

Advertentiën.

De Administrateur van Financien, zal, op aanstaande MAANDAG den 23sten dezer, des morgens ten *negen* ure, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, aan 's Lands Magazijnen achter het Fort *Zeelandia*, doen verkoopen:

Eene partij ledige KISTEN, VATEN, SCHOVEN, enz.; aldaar te bezigtigen.

Paramaribo, den 17 Maart 1840.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester *ad interim*, informeert bij deze de Patentpligtigen, dat de Acten van Patent voor het loopend dienstjaar, tegen intrekking der afgegevene bewijzen van ingeleverd Declaratoir ter bekoming van Patent, ten zijnen Kantore verkrijgbaar zijn; — terwijl mede herinnert wordt dat de *eerste* termijn van het Patentregt vóór het einde dezer maand moet worden voldaan.

Paramaribo, den 17 Maart 1840.
HELB.

Pro Justitia. (10190)

DE EXPLOICTEUR BIJ HET GEREGTSHOF TE *SURINAME;*

zal ter requisitie van den fungerenden PROCUREUR GENERAAL, daartoe bij appointement van het Geregtshof, dd. 10 Maart jl. geautoriseerd, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit denzelve Hove, op MAANDAG, den 23sten MAART e. k., des namiddags ten *vier* ure, ten huize van den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, *ad opus jus abentium*, publiek verkoopen:

Eenige der GEREDDE GOEDEREN, uit het bij de rivier *Marowijne*, verongelukte Nederlandsch Koopvaardijschip *Catharina Jacoba*, Schipper EVERT GEERTS PEKELDER, bestaande in:

PROVISIEN, *DRANKEN*, *OLIE* enz.

Liggende de lijst dier Goederen, als ook de veil-conditien, van *heden* af, ten kantore van den ondergeteekenden, voor een ieder ter *visie*, terwijl dezelve Goederen, op den Verkoop-dag, ten huize voornoemd, ter bezigtiging zullen gesteld worden.

Paramaribo, den 17 Maart 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(11849) Mr. PH. DE KANTER heeft tot zijne *generale* Gemagtigden benoemd, de Heeren J. DE JAGER Ez. en J. D. CROL.

Paramaribo, den 18 Maart 1840.

J. P. L. Weimann

presenteert te Koop:

BOTER, AARDAPPELEN, Bilstukken, Zoutvleesch, Rook- en Pekelspek, Worst en Saucijsjes, Rolpens, Vleesch in blik, roode en witte Zuur- en Bloemkool, Anchovisch, *versche* ZALM, HARING, gestoofde Wortelen, Peeren en Schorsencelen, groene Erwten en Capucijnders, Kappers, Olijven, Banket, Zoete- en Patent Olie, Wijn-Azijn, VRUCHTEN OP BRANDEWIJN, EAU DE COLOGNE, Joosjes- en Zwarte Thee, *best* TUINZAAD.

Roode-, Rijnsche- en Maderawijn, Cognac, Genever op Bessen, Soltserwater, enz (11796)

J. J. OOIJKAAS JR.

heeft nog in voorraad en biedt te Koop aan:

BOTER, KAAS, kwart tonnen Vleesch, Pekel en Rookspek, vaten en pullen Haarlemmer GORT, Patent en Lijn Olie, Witlood, Genever, Brandewijn, Cognac, Roode-, Rhijn- en Champagnewijnen, KRUIDENIERSWAREN, KOFFIJ, SUIKER, THEE en diverse *GOEDEREN* meer. (11851)

S. GOMPERTS,

Mr. Horologiemaker.

Zeer fraaije ZILVEREN HOROLOGIEN ontvangen hebbende, biedt dezelve te Koop aan. — Verder acht hij het overbodig zich in den gunst van het geëerde Publiek op nieuws aan te bevelen, uithoofde hetzelve sedert lang van het wélverrigten zijner werkzaamheden overtuigd is. (11852)

(11850) De Vendumeester A. SALOMONS, zal op aanstaande Woensdag den 25sten Maart e. k., ten huize van den Heer Mr. P. DE KANTER, nog eenige MEUBELEN en andere HUISRADEN, alsmede eenige *BOEKEN*, verkoopen.

Zijnde de GOEDEREN daags te voren en op den Verkoop-dag te bezigtigen.

*** ERRATA: In de annonce van den fungerenden PROCUREUR GENERAAL, wegens verkoop der Goederen van het gestrand. Schip, *staat*: het Schip *Jacoba Catharina*, Schipper E. PEKELDER, *moet zijn*: Schip *Catharina Jacoba*, Schipper E. G PEKELDER.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het gekoperd Brikschip *Astrea*, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 21 Maart.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Suriname*, Kapt. Reindert van der Mei. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 1 April.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Wilhelmina Maria*, Kapt. J. C. Atkes. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 20 dezer.

Het Nederlandsch Kofschip *Allersma*, Kapt. R. W. Vos. — Adres bij J. M. Samson. — Sluit ultimo Maart.

Het Driemast gekoperd Galjootschip *Wilhelmina*, Kapt. J. N. Klint. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het Bregantijnschip *Koophandel*, Kapt. F. Popken. Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 25 Maart.

Naar Rotterdam:

Het Nederlandsch Kofschip *de Jonge Jan*, Kapt. F. Guijt. — Adres bij J. M. Samson.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.